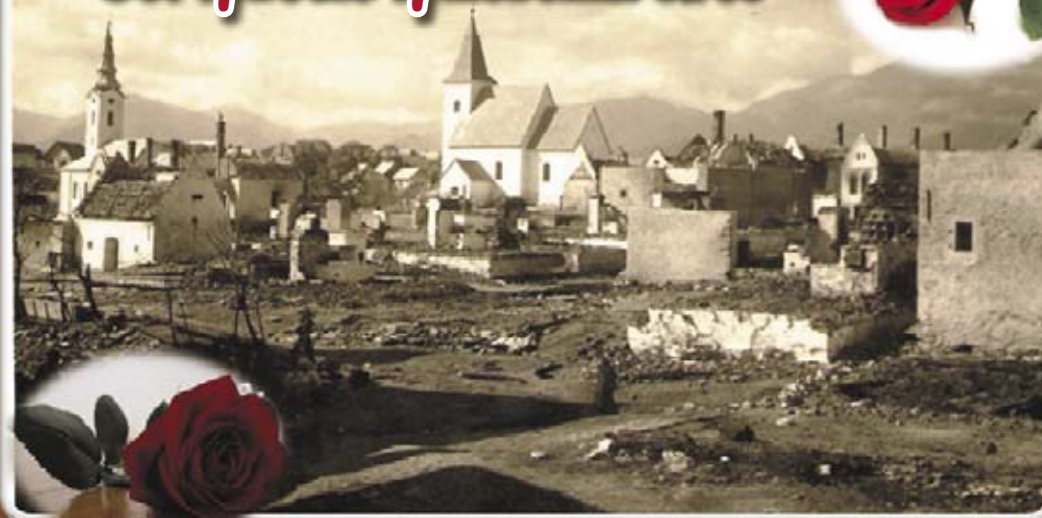

80. výročie vyhorenia obce

*„Prst boží, či ruka diabla
zmietla podtatranskú dedinu?!
Za pár hodín zhorela do tla...“
Jan Hála*

16. a 17. júla sme si slávnosťou v kinosále obecného úradu a ekumenickými bohoslužbami v evanjelickom kostole pripomenuli okrúhle výročie tragédie Važca. *(Viac na str. 2 – 4 a 10 – 11)*

Važec v plameňoch

Ján Ilavský – Podkrivánsky

Nádherne ráno, slnko včas vstalo,
prebehlo mžikom diaľné diaľavy,
nad Važcom chvíľku postálo,
s mohutnou silou svojej páľavy.
Vtom „horí, horí!“ To strašné slovo,
zúfalo z hrdla vyletí, zaťaží dušu ako olovo,
sťa blesk svetom sa rozletí..
„Horí, joj horí“, zneje vo vzduchu,
vyrazí z ruky hrable i kosu.
Bože na nebi a v tomto suchu!
Čuť vzlyknúť dušu boľavú, bosú.
Sedemstoročná práca rúk, umu,
pot i mozole vzbĺkli – už ich niet!

Ten pohľad stačí zbaviť rozumu – ducha vzlet.

Zhorel môj Važec – narieka Hála,
studňa večných krás, bohatstvo ducha,

len pamiatka na teba zostala,
nezhoriteľná perla – mladucha.

Piesne moje ten plameň spálil,
v ktorých som Teba, Važec
chválil? Nie, pravdu som spieval,
kráasy a túžby lásky horúcej
do čiaš sladkosti pozlieval.

Vypil si kalich horkosti do dna,
no duša zostala slobodná,
ako vraví majster Hála –
čo si storočia do venca vpletlo,
v plameni Važca veľa ulietlo –
duša ľudu tu ostala!

Pamätníci stále spomínajú na tragédiu vyhorenia obce

17. júla 2011 sme si pripomenuli 80. výročie tragickej škvrny obecných dejín

Osudný deň

Bol piatok, 17. júl 1931. V ten deň Važec padol na kolená. Popolom ľahla takmer celá dedina. Pri listovaní historickými písomnosťami čítame rôzne verzie strašnej udalosti. Niektoré sú nepresné, najmä novinové články vydané v novinách Slovenský denník, Slovák či Lidové noviny. Ale z množstva materiálov sa dá nakoniec vyčítať, ako to asi bolo.

Horieť začalo najprv ráno, krátko po ôsmej hodine v dome Jána Debnára v susedstve „Potravného družstva“ (dnešný Náš dom), oheň sa však podarilo uhasiť. Napoludnie začalo horieť opäť, súčasne na viacerých miestach, viaceré pramene sa zhodujú, že najskôr u Jána Sabaku pod Hartom. Ľudia boli v osudných chvíľach na lúkach, v dedine zostali len starci a deti. Požiar sa šíril úžasnou rýchlosťou. Za necelú hodinu bola obec v plameňoch. Na pomoc prišli hasiči z okolitých dedín, pribehli aj ľudia z lúk, no veľa toho nezachránili. Za necelých 6 hodín zostalo bez strechy nad hlavou okolo 2000 ľudí, zorelo 461 domov, fara, pošta, úrady, hospodárske budovy, poľnohospodárske náradie a remeselné nástroje, bohatstvo krojov.

Zhoreli ošípané, mačky, psy, v bezpečí boli len kravy a ovce na pastve. Uchránených zostalo len niečo vyše 40 domov, humná na južnej strane, evanjelický a katolícky kostol a cintorín, kto-

rého vráta tiež začal olizovať plameň. Pri požari zorelo štvorročné dievčatko a ďalšie dievčatko zomrelo na následky popálenia. Páľava bola taká veľká, že zorelo i mlynské koleso na Gábrikovom mlyne, hoci voda zo žlebov naň padala. Ťažko je povedať príčinu vzniku ohňa. Ján Ilavský-Lumaj v knihe Pozdrav rodákov spomína takto: „Myslím, že sotva došlo k jednotnému názoru. Pomsta, záviš, nedbalosť, nešťastná náhoda? Rozhodne nie vytkanie poistného, veď poistených bolo sotva 20 domov. Ba, tu i tam si ľudia pošuškali, že opak toho by mala byť pravda. Donútenie majiteľov pre poistenie svojich bydlísk a hospodárskych stavenísk!? Vo Važci horelo predtým okolo roku 1913 a potom až v roku 1930. Obidva ohne boli menšie.“

Kým si pohorelci znovu postavili prbítky, bývali v pivničných provizóriách alebo utisnutí u príbuzných. Na pamiatku onoho dňa roku 1931, každo-

ročne 17. júla na poludnie zaznejú zvony. V tento deň stále niektorí občania – najmä staršia generácia žien – chodí v smútočnom.

Skaza nad skazu

Maliar Jan Hála tiež prežíval s Važanmi túto tragédiu, hoci sám škodu neutrpel, a do Lidových novín napísal o tom takúto spomienku:

„Už niet Važca! Zhorela, zľahla podtatranská dedina. Päťsto domov ľahlo popolom, celé ulice a dvory nenechali po sebe na zemi nič iba popol. A celé časti dediny vyzerajú ako holá púšť.“

V spopolnenom dreve sa váľajú zuhoľnatené zvieraťá, spálená ovca cerí zuby, do jednej siene v tom šialenom zmätku vbehol kôň a hneď zhorel. A tu hľa, vedľa, zhorelo dieťa v izbe.

Kostol, stojaci uprostred dediny naplnil sa ženami a deťmi utekajúcimi pred zbesilými plameňmi. Bolo to more plameňov, syčiacich a zvíjajúcich sa a skákajúcich po strechách domov. Rachot horiacich striech bol taký, ako keď v obrovskom divadle v prírode tlieskajú tisíce rúk. A do tohto rachotu duniace rany pukajúcich trámov padali ako ťažké tragické akordy a dym obalil nešťastný svet. A nakoniec už nebolo ani nárekov, ani kvílenia – iba komíny sa začali zjavovať v dyme a nad nimi biela veža evanjelického kostola.

A kde stála pred šiestimi hodinami ešte krásna podtatranská dedina – so starými drevenými chalupkami, s usmievajúcimi sa ulicami – dedina veselá, živá a bystrá – kde stál pred pol dňom šumný Važec, veľké spálenisko čnie a dymí a nad ním v zapadajúcom slnku

vznáša sa prehriaty vzduch. A navečer, keď už ľudia onemeli hrôzou a všetko stíchlo úžasom – ako na cintoríni, na veľkom pohrebisku svietili ohne a ohníčky ako na dušičkách. Nikto už nebedáka, nenarieka – nič už nezachraňuje a nehasí. Veď koniec je všetkému – všetkému je koniec. Už nieto starého Važca.“

Spomienky stále živé

Niet smutnejšej cesty, ako pohoreniskom Važca. Len niekoľko sto nahých komínov, akoby kričalo k nebu, že usilovnosť Važťanov stala sa obeťou hrozného nesťastia. Za dverami ev. kostola sa povaluje niečo zachránených vecí, niečo perín. Tam sa ukrylo i asi poldruha tucta detí, ktoré ako zázrakom sa neudusili v dyme a žiarí, kde sviečky oltárne sa celkom roztopili.

Je nedeľa ráno. Na správu o požiarí vracajú sa domov Važťania pracujúci pri poľných prácach na východe republiky a v priemyselných podnikoch. Stretnutia sú to priam desivé.

Tí, ktorí zostali doma, dívajú sa do prázdna. Zachránili iba to, čo majú na sebe. Noc prespali pod šírým nebom, ženy a deti v niekoľkých zachránených muraniciach, na stanici, v kostole.

Nad údolím sa ozve hlas zvonov zvolávajúcich k bohoslužbám. Tam, kde inokedy svietili farebné kroje a žiarili radostné tváre, je dnes smútok a žiaľ. Údolie je temné, nebo zamračené, tu a tam šľahá ešte plameň a k nebu stúpa dym.

V každom srdci, v každej myšlienke sa odohráva boj. Vlastný krutý boj človeka s osudom, s ktorým sa musí každý vysporiadať sám. Ťažobu tohto boja vie pochopiť len ten, kto ho zažil. Len ten vie, prečo si na ťažké chvíle spred 80 rokov spomína tak živo, akoby sa stali len včera.

Zuzana Lištiaková, (nar. 23. 5. 1921)

Ja som bola doma, pásala som kravu. Sestru som mala dva ročnú, keď začalo horeť, vybehli sme nad jaskyňu na ten brieštek hore. Mat na lúke boli, tak nás

potom hladali, de sme, ja im dávam klúčik hned, žeby vziali, a oni začali plakat, že na čo im je klúčik, keď už dom nemajú. Všetko zhorelo načisto. Všetko.

Anna Hybenová, (nar. 16. 4. 1925)

Boli sme na lúke so sestrou Pred Lazy, kričali, že Vážec horí... Bála som sa, sestra ma nechcela zobrať, aby som zostala tam, že nebudem dolet utekat, tak som

tam zostala pri takej totke. Tá ma večer privedli ku železnici, prešli sme kolajnice, oni išli domov a mne povedali, aby som išla dolu popri železnici až na koniec, kde bol dom postavený. Tak som išla až tam, potom som zišla dolu do Váhu a hore Váhom som išla, lebo nebolo žiadnej vody vo Váhu. Tak som trafila domov na pohorenisko. Mama plakali, brat plakal, otec, všetci boli tam, mama len kričali: kde je moje dieťa!... Možno by ani náš dom nebol zhorel, ale mikulášski hasiči havarovali v Garajovci, tak nezachránili nič, ale boli by, lebo náš dom skoro posledný zhorel... Deti brali potom do sirotincov, ale moja mama povedali, ja si moje dieťa nedám. Tak ja som nebola nikde. Hodne detí pobrali, ale ja som nešla.

Daniel Michalko, (nar. 9. 6. 1913)

Mali sme múraný dom, ale drevenie podvaly boli. Oheň sa dostal dverami od Hybena, lebo tá drevenica už sa chytala a aj naša stodola. Tam ľudia na-

nosili slaniny, že ostane, ale aj tá zhorela. Utekali sme potom het a kde sme sa obozreli, v každom kúte horelo. Išiel vtedy nákladný vlak nadol a pískal, pískal, pískal ten vlakve-

dúci a chlapi až na strechu povychodili, aby videli, čo sa robí v dedine... tak zhorelo 461 čísiel. Ohromný oheň bou. Ibaj pohorelisko, komíny v celej dedine zostali. A tento potok – úplne vyschnutý bol od tej páľčivosti, neteklo vody nič. A tam, de je teraz lekárne, tam dieťa zhorelo za pecou.

Michal Prazniak, (nar. 24. 4. 1923)

Mal som osem rokov, boli senné roboty, chodili sme až na Tureckie, ten prvý oheň začal a sme to pekne videli, že sa tam hodne dymí. Tak sme počkali, oheň

zhasil, ale o jedno-dve hodiny začal znovu horieť. A to už bol oheň vážny, tak sme sa zbalili a šli sme dole. Už keď sme boli Pred lazy, už nám ľudia hovorili, čo šli na lúky, že mat' a dievča odviezli do nemocnice, že sú hodne spálené. Pri tom zomreli dve v ten oheň – moja sestra v nemocnici a Profantová dočista zhorela za pecou. Moja sestra mala štyri roky. Mama sa uzdravila, ale sa nabožekali. Bola to katastrofa. Keď ste šli po ceste, tam prasa naduté bolo, tam to, ja o tom ani nerád tak hlbšie debatujem. Všetko zhorelo, dočista, nič sme nemali. Bola ohromná teplota a vietor pofukoval, takže ten oheň spravil obrovský tlak, čo šindel nosil až po Hovalde. Deti pobrali do Košíc, aj mňa chceli, ale ja som nechcel ísť, ja som utekol. Po tých pohoreniskách som chodil, všelijaké zliatiny zo skla som hladal, aj ma otec vyťali za to, zvonce som zháňal na statky, hm, gazda....

Anna Bartková, (nar. 30. 7. 1927)

Bola som také dievčatko maličké, moja
(Pokračovanie na ďalšej strane)

Bohatstvo ľudového umenia zachované

Keďže umenie zohráva v živote spoločnosti veľmi významnú úlohu, je správne, keď sa o ňom hovorí a najmä, táto zásada aj realizuje. Ľudové umenie v minulosti vychádzalo samo zo života, ako nutná potreba a Važec je hrdý na svojich predkov, ktorí cez stáročia vytvorili svoju dedinu s bohatstvom ľudových zvykov, spevov a tancov. Jej folklórne umenie bolo vždy obdivované. Treba však zdôrazniť, že v súčasnej dobe sa udržalo toto bohatstvo ľudového umenia jedine prostredníctvom Folklórnej skupiny Važec, ktorá systematicky pracuje už 52 rokov. Jej pričinením sa nielen

zachovalo, ale i akoby sa vytiahlo zo zabudnutej truhlice veľmi veľa piesní, ktoré opäť ožili a oslavujú važecký folklór prostredníctvom FS Važec na jej účinkovaniach.

Za tieto roky FS Važec zaznamenala veľké množstvo vystúpení u nás i v zahraničí. Všade bola úspešná a dodnes, na vysokom umeleckom stupni svojho podania, významne reprezentuje svoju obec. Sme radi, že i mnohí občania, ktorí tu žijú, osvojili si obec Važec, ako svoju a dokonca sa aktívne zapájajú do činnosti FS. Preto môžeme len konštatovať, že po stránke umeleckej-programovej, úroveň FS Važec

v súčasnosti je veľmi hodnotná a FS Važec sa zaraďuje medzi najkvalitnejšie folklórne skupiny na Slovensku. Je tiež veľkou hodnotou, že naša FS má vyriešený generačný problém. Množstvo mladých ľudí, najmä dievčat, ale i chlapcov, s nadšením dochádza na nácvičky a po tvrdej námahe je aj úroveň ich výkonov veľmi dobrá. Vyzývame všetkých, ktorí majú dobrý vzťah k svojej obci a k potrebe jej kultúrneho rozvoja, aby sa zapojili do tohto folklórneho hnutia, či už aktívne, kedy ich FS Važec priateľsky príjme, alebo pasívne, teda aj morálnou podporou.

(Pokračovanie na vedľajšej strane)

Pamätníci stále spomínajú na tragédiu vyhorenia obce

(Dokončenie z predchádzajúcej strany)
sestra bola odo mňa o 4,5 roka staršia, tak ma ona opatrovala, my sme boli doma. Ja som mala takú krásnu kolísku pre bábiky, s tou som sa hrala. Odrazu začali kričať, že horí. Ja čože som dbala. Horí? Horí. Sestra mi chytila tú kolísku s bábikou, dala mi do šatky veľkej, priviazala mi to na chrbát a vraví mi – Hanka, tu máš a bež ku starej materi Rysulovej. A ja som bosá utekala dolu Vernárom. Bolo vtedy horúce, žiadne papučky som nemala, utekala som dolu tými skalami, zvariakami, k starej materi. Keď som išla popri kostole, už som tam videla hodne ľudí, čo šli do kostola. Ja som utekala k tej starej mame a s ňou sme šli hore na stanicu, tam nás traťmajster uchýlil... My sme mali lúky ďaleko - Opalenô, Tureckie – dokiaľ môj otec odtiaľ dobehli, už bolo všetko pohorené. Moja sestra chcela dačo zachrániť. Mali sme studňu vo dvore, chytila periny, porucala do studne. Ale na studni bola drevená strecha, tak všetky periny v tej studni pohoreli. Oheň som nevidela, len keď som bežala dole tým Vernárom, strašne ma nohy páľili. Ale ja som bola len malé dievča, štoro-ročné, čo to môže vedieť.

...a život musel začať odznova

Keď si dnes, po osemdesiatich rokoch, pripomíname požiar, nehovoríme len o tragédii, tú už nezvrátime. Spomínajme s úctou na ľudí, na našich rodičov a starých rodičov, ktorých táto

hrozná životná skúška nezlomila. Ľudí, ktorí pozbierali svoje sily a začali odznova s budovaním svojich domovov, nezanevrelí na svoj rodný kraj a nepustili ho.

Niekoľko hodín stačilo, aby plameň strávil, čo budovali generácie. Nikto z nich neoplýval bohatstvom, ale dnes sú všetci žobrákmi. Tvrdý život žili

ktorý stojí dodnes. Pomoc prišla aj od bratov Čechov.

Doktor Michal Hyben vo svojej knihe Dúchanie do našej pahreby píše: Ľudia sa natrápili, narobili, kým postavili nové domy. Boli to ťažké časy, preťažké roky, no u Važtanov sa opäť prehĺbila viera v seba. Pieseň pri lúčnych a poľných prácach opäť znela, i keď o čosi smutnejšie. Boli to roky ubolené, ale aj roky vzopätia. Važtania si vtedy ako prví z okolitých obcí svojpomocne vystavili vodovod, upravili cesty, začali s elektrizáciou. Za jediný rok postavili školu, opravovali domy, stavali nové, riadili domácnosť, obrábali polia a popri tom ešte aj robili, najmä na štreke.“

Aj Jan Hála videl svetielko nádeje pre Važtanov:

„Važec, starý šumný Važec, ktorý ma inšpiroval k práci, zhorel. Zostali len spomienky a tá zvláštna vôňa v priestore času, ktorú po sebe zanechávajú ľudia a veci, ktoré sú nám drahé. Zostal tu však važecký ľud, ten nezhorel. Zostalo kúzlo hôr a voňavý čistý vzduch, neprestala znieť pieseň ani v novom Važci.“

Michaela Matejková

(pramene: M. Hyben – Važec, noviny Slovenský denník, Slovák, Lidové noviny – 1931, spomienky pamätníkov)

Foto: archív obce, autorka

Ľudia vo Važci vždy, ale budúcnosť dvoch tisíc spoluobčanov bez prístrešia, bez obuvi a šiat, bez zásob, krmiva a hospodárskych nástrojov, nebola ľahostajná ľuďom vôkol. Krajinský prezident Országh s povolením ministerstva vnútra zahájil celoštátnu zbierku pre Važtanov. Záujem pomôcť prejavili i prezident republiky T.G. Masaryk, aj predsedníčka Československého červeného kríža Alica Masaryková, ktorá dala z vlastných prostriedkov vybudovať sociálny dom, tzv. chudobinec,

Bohatstvo ľudového umenia zachované

(Dokončenie z predchádzajúcej strany)

Sme presvedčení, že i obecné zastupiteľstvo, ako zrkadlo myslenia vážeckej spoločnosti, urobí všetko pre to, aby toto reprezentačné teleso, predstavujúce folklórne umenie Vážca na vysokej úrovni, mohlo po každej stránke existovať.

FSk Vážec uskutočňuje každoročne veľa, väčšinou kompletných, celovečerných vystúpení. V tomto roku to boli nasledovné účinkovania: vo februári zájazd do Čierneho Balogu na tradičné „Fašiangy“. Významné bolo naše pôsobenie v sprievode obcou, s návštevou a programom v niekoľkých domácnostiach. Všetko naše pôsobenie natáčala Košická televízia. Večer sme vystupovali s polhodinovým pásmom. Program bol aj s medzinárodnou účasťou. 11. 6. účinkovala malá skupina FS Vážec na svadbe v Lučivnej. Bolo to v prírode, v parku zámku. 12. 6. FSK Vážec tvorila základ celého programu obecných slávností, Omilenca a Otvárania studničiek, na ktoré sa dôstojne pripravila. 2. 7. účinkovanie na 11. roč-

níku Folklórnych slávností obce Štrba, uskutočnených na Tatranskej Štrbe, v rámci FF Východná. 16. 7. členovia FSK v spolupráci s miestnym odborom Matice slovenskej si na cintoríne uctili svojim programom pamiatku Štefana Rysuľu, pri 35. výročí jeho úmrtia. 28. 8. zájazd na Obecné slávnosti v Harichovciach. Vystúpenie malo veľký ohlas u návštevníkov, folklórna skupina obdržala ďakovný list. V auguste členovia folklórnej skupiny a hudobno-recitačnej skupiny pripravili program pre pozvaných jubilujúcich občanov v sobášnej miestnosti, s veľmi pozitívnym ohlasom všetkých prítomných. 24. 9. zájazd na Festival Futarových slávností v Čičmanoch. Uskutočnené boli dve vystúpenia s veľkým úspechom.

Existencia takéhoto spoločenstva, 35 až 40 členov, je veľmi zložitá. Nácviky v miestnej kinosále zaberú veľa času. V tomto roku to vychádza už doteraz cca 40 hodín na jedného člena. V dnešnej dobe je to veľmi záslužná práca. Treba vynaložiť veľa úsilia,

aby sa takáto vzácna umelecká kompakta nerozpadla, najmä po stránke materiálnej. Chceme pripomenúť zásadu, že bez kultúry nemôže dobre existovať ani rozvoj materiálneho života. Ovplyvňovanie citovej sféry človeka vytvára dobro, objektivitu, lásku a potechu. A v našom prostredí i zdravú hrdosť na svoju tradičnú folklórnu obec, ktorá by v opačnom prípade sa stala bežnou, nezaujímavou a nepríťažlivou.

Sme presvedčení, že každý zdravo mysliaci človek Vážca si musí uvedomiť ďalšie možnosti, aj kultúrneho rozvoja, pri ktorom i naďalej slovo „folklór“ bude úzko späté so skutočným životom Vážca, aby tak, ako v minulosti, niekdajšia folklórom oslavovaná obec Vážec existovala v myšliach ľudí a potvrdzovala historickú pravdivosť i dnes, ako významná súčasná slovenská obec, zasahujúca hlboko do národného kultúrneho života, najmä prostredníctvom významného reprezentatívneho telesa, Folklórnej skupiny Vážec.

Členovia FS Vážec

VITAJTE MEDZI NAMI!

*Z rannej rosy spektra farieb, z vône krehkých ruží,
prišlo na svet niečo krásne, po čom človek túžil.
Vitaj teda medzi nami, utešené dieťa,
nech na Teba iba dobré sudby žitia letia,
nech Ti Pán Boh požehnáva všetky žitia kroky
a buď šťastné v svete krásnom mnohé dlhé roky.*

SRDEČNE BLAHOŽELÁME JUBILANTOM!

*Ked' vaša ruka ustatá
pohladí všetky vnúťatá,
jej dotyk trochu ťažký
má v sebe veľa lásky.*

*Je nekonečne láskavá
tá vaša ruka vráskavá,
jej dotyk rany lieči
len tak, bez dlhých rečí.*

*V pokojnom, tichom žitia prúde
ďalší rad rokov nech vám rastie
a každý deň nech sviatkom bude,
prinesie radosť, lásku, šťastie.*

*Zdvihnime teda hore čaše,
nech sladkým cvengom za nás vravia
a s nimi spolu srdcia naše
nech vám dá Pán Boh veľa zdravia!*

- Michal Bartko, Podkrivánska 826, nar. 31. 3. 2011
- Adrián Brudňák, Na Pastierskych 109, nar. 19. 4. 2011
- Nikola Harhovská, K jaskyni 1032, nar. 10. 1. 2011
- Kvetoslava Lacková, Múrna 991, nar. 7. 3. 2011
- Roman Malyjurek, J. Hálu 47, nar. 28. 2. 2011
- Alexandra Osiková, Pod Vříškami 964, nar. 18. 3. 2011
- Jozefína Ráková, Múrna 991, nar. 30. 3. 2011
- Margaréta Šedřová, Hurbanova 816, nar. 23. 11. 2010
- Nikola Užiková, Na Pastierskych 129, nar. 4. 4. 2011
- Adam Zentko, Železničná 228, nar. 8. 3. 2011
- Samuel Zubaj, Múrna 1004, nar. 25. 1. 2011

75 rokov oslávili

- Milan Ilavský, J. Hálu 47
- Ing. Milan Lištiak, Pri Váhu 324
- Ján Michalko, K jaskyni 941
- Anna Pafková, M. R. Štefánika 675
- Margita Zubajová, Tatranská 705

85 rokov oslávili

- Emília Bednárová, Pri Váhu 330
- Mária Bocková, L. Štúra 443
- Július Grunvaldský, Podkrivánska 839
- Mária Ilavská, M. R. Štefánika 639
- Mária Križanová, Urbárska 91

80 rokov oslávili

- Zuzana Brezinová, M.R.Štefánika 654
- Ján Hyben, Dr. Mašurku 956
- Anna Ilavská, Nábřežná 818
- Viera Michalková, Železničná 226
- Mária Popardovská, Vyšná 559
- Ján Rysula, Nábřežná 789
- Michal Sabaka, Urbárska 63
- Doc. PhDr. Ján Vajda, CSc., Hlavná 29

90 rokov oslávili

- Zuzana Ilavská, L. Štúra 431
- Zuzana Lištiaková, Športová 862

Deti v úlohách záchranárov

Náročnú a zodpovednú prácu hasičov, záchranárov a horskej služby si mohli na vlastnej koži vyskúšať aj važecké deti. Začiatkom prázdnin (10. júla) pre nich obec za finančnej podpory Komunitnej nadácie Liptov pripravila zábavno-vzdelávacie popoludnie s podtitulom „Aj dieťa môže zachrániť život“.

V areáli katolíckej fary na deti čakali členovia Dobrovoľného hasičského zboru Važec, posádka záchranej zdravotnej služby zo Štrby a chlapi z dobrovoľnej horskej služby, aby deťom predviedli svoju techniku, výstroj a dovolili im mnohé z profesionálnych pomôcok aj vyskúšať. Zaujímavým odštartovaním akcie bola ukážka súhry človeka a psa – profesionálnych hľadačov výbušnín,

ktorí vďačným malým i veľkým divákom predviedli pôsobivú ukážku svojej práce. Potom sa už deti rozbehli k hasičom, záchranárom i „horskáčom“, aby za splnenie rôznych úloh získali body, ktoré mohli vymeniť za sladkú odmenu a použiť ako vstupenku na zábavné atrakcie – nafukovací hrad a trampolínu. „Podujatie sme pripravili s úmyslom pomôcť deťom správne sa zachovať v rôznych nebezpečných situáciách. Leto a prázdniny sú obdobím, kedy hrozí napríklad zvýšené riziko vzniku úrazov, chodíme viac do prírody, kde sa môžeme zraniť alebo zatúlať. Navyše, v obci sa buduje kanalizácia, takže tiež musíme rátať s možným výskytom kolízií. Akcia mala priblížiť deťom prácu záchranných zložiek a tiež ich naučiť ľahšie zvládnuť

la letná búrka. Viacerí účastníci napriek tomu skonštatovali, že to bolo zaujímavé a podnetné popoludnie.

Starosta obce touto cestou vyslovuje poďakovanie všetkým zainteresovaným, ktorí prispeli k zdarnému priebehu akcie: Komunitnej nadácii Liptov za finančnú podporu, COOP Jednota a Poľnohospodárskemu družstvu Važec za sponzorské príspevky, občanom obce - profesionálnemu psovodovi Ivanovi Hybenovi, záchranárke Jane Matejkovej, zdravotníčke Darke Matejkovej za nezištnú pomoc, taktiež našim mladým dobrovoľným hasičom – Tomáš Bartko (779), Marek Ilavský, Laura Pinčáková, Tomáš Bartko (126), Milan Michalko ml., pracovníkom Diecézneho centra voľného času za poskytnutie priestorov a pomoc so zabezpečením občerstvenia účinkujúcich.

Text a foto: (mm)

stresové situácie, v ktorých by sa mohli ocitnúť,“ vysvetlila kultúrna pracovníčka obce Adriana Ilavská.

Pri hasičskom stanovišti deti skúšali, ako sa pracuje s hasičskou technikou, spájali hadice, skúšali si prilby a uniformy, skúmali útroby hasičského auta. Záchranári deťom dovolili dôkladne si prezrieť sanitku a preskúšali ich zručnosti pri používaní obväzov. Staršie deti sa museli popasovať aj s vedomostným testom a všetci si užili veľkú zábavu pri prenose „zraneného“ v „spainboarde“. Chlapi z horskej služby sa udomácnili pri lezeckej stene, kde si deti pod ich odborným dozorom skúšali techniku lezenia a dôkladnejšie spoznali horolezecký výstroj. Sľubne rozbehnuté podujatie, bohužiaľ, predčasne ukonči-

Sila dobrovoľníctva odskúšaná aj vo Važci

Važec je jednou z dvoch obcí, v ktorých prebiehal projekt Združenia kresťanských spoločenstiev mládeže pod názvom SILA DOBROVOĽNÍCTVA. Ten sa začal realizovať v apríli 2011 s finančnou podporou Ministerstva školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky z programu ADAM2. Ide o program, ktorý podporuje projektovú činnosť zameranú na rozvoj práce s deťmi a mládežou.

Hlavným cieľom projektu je aktívna propagácia dobrovoľníctva v miestnych komunitách obce Važec a obce Krížová Ves a to vytvorením konkrétnej príležitosti dobrovoľníckej skúsenosti pre mladých ľudí a následne samotná dobrovoľnícka pomoc v mládežníckych centrách a miestnej samospráve.

Projekt chce práve v roku 2011 – Európskom roku dobrovoľníctva, povzbudiť mládež, aby bola aktívna, užitočná pre spoločnosť a zároveň, aby chodila s otvorenými očami tak, aby bola schopná vnímať potreby svojho okolia a reagovať na ne.

Mladí dobrovoľníci a zároveň pravidelní návštevníci mládežníckych centier vo Važci a v Krížovej Vsi najprv identifikovali možnosti na zlepšenie činnosti mládežníckych centier a monitorovali potreby a problémy v obciach, ktoré by mohli byť prostredníctvom dobrovoľníckej práce mladých v spolupráci so samosprávou vyriešené.

Do konkrétnych dobrovoľníckych aktivít sa mladí dobrovoľníci zapojili v mesiacoch jún a júl. V obci Krížová Ves mladí Rómovia – návštevníci Rómskeho duchovno-spoločenského strediska ako dobrovoľnícku aktivitu

v prospech obyvateľov obce zrealizovali kultúrny program – hudobný festival pod názvom „Všetko, čo dýcha, nech chváli Pána“. Na festivale vystúpilo viacero rómskych kapiel a pripravený bol aj sprievodný program pre deti. Práve počas plánovania, prípravy a realizácie festivalu si mladí rómski ľudia odskúšali svoje organizačné schopnosti a venovali svoj čas a talenty v prospech komunity dobrovoľne a bez nároku na odmenu.

V našej obci prebiehala konkrétna dobrovoľnícka činnosť v dňoch 4. a 9. júla 2011. Približne 30 mladých ľudí – účastníkov Animátorskej školy prebiehajúcej v Diecéznom centre voľného času - dobrovoľne a bez nároku na odmenu svojou prácou pomáhali tam, kde to bolo potrebné. Niektorí pílili drevo a uskladňovali ho na zimu, kosili trávnik, upratovali sklady v prospech Diecézneho centra voľného času vo Važci a iní pomáhali s likvidáciou čiernej skládky, ktorá vznikla v lokalite Píla v katastri obce Važec.

Tieto konkrétne dobrovoľnícke aktivity boli identifikované po vzájomnej komunikácii koordinátora dobrovoľníkov pre obec Važec so starostom obce. Súčasťou dobrovoľníckych aktivít je aj rozdávanie letákov a buletínov propagujúcich projekt, združenie i Európsky rok dobrovoľníctva.

Viac o Združení kresťanských spoločenstiev mládeže na www.zksm.sk

Viac o projekte Sila dobrovoľníctva na www.sila-dobrovolnictva.weebly.com

Eubomír Lorenčík,
DCVČ

DRUŽSTVO: plusy i mínusy

+ PRVENSTVÁ V SÚŤAŽIACH

Poľnohospodárske družstvo sa opäť zapojilo do súťaže o najkrajší chotár Liptova aj Slovenska. V tejto súťaži dosahujú v posledných rokoch vždy popredné umiestnenia, tento rok si vybojovali prvenstvo v Liptove a druhé miesto v rámci Slovenska. Darilo sa aj družstevným hasičom, ktorí na okresnej súťaži skončili na prvom mieste a v regióne im patrí strieborná priečka.

+ ÚRODA DOBRÁ

Napriek nepriaznivému počasiu počas letných mesiacov sa miestni poľnohospodári tešia z dobrej úrody obilovín. Zožali 328,9 ton pšenice (výnos 2,65 tony na hektár), 176 ton ovca (výnos 3 t/ha), 284 ton triticale (3,18 t/ha), a dobrá bola aj úroda bôbu (2,3 t/ha). Zhruba polovicu úrody ovsa a triticale predajú a zvyšné obiloviny použijú na krmné účely.

- ÚTOČILI VLCI

Na družstevnom salaši v lokalite Na Čiernom šarapatili vlci. Na takmer tisíc oviec v stáde zaútočili trikrát za posledné týždne, prvýkrát „strhli“ dvanásť oviec, potom osem, naposledy štyri. Medzi „obeťami“ bol i jeden plemenný baran. Družstvu vznikla škoda viac ako 1 500 €, ktorej náhradu si nárokuje na obvodnom úrade životného prostredia.

- CHÝBAJÚ PENIAZE

Kvôli výpadkom v dotačnej politike sa družstvo dostalo do finančných problémov. Podľa slov predsedu družstva, k červeným číslam dopomohol aj nepomer medzi rastom nákladov a výnosov. Zatiaľ čo náklady sa zvýšili rapidne (zvýšenie minimálnej mzdy, ceny nafty, energií), výnosy tak citeľne nerastú (tržby za mlieko, mäso, vlastné výrobky). Na preklopenie dočasnej platobnej neschopnosti družstvo využije pomoc od miestneho urbáru. (mm)

Americkí misionári vo Važci

Terénna pracovníčka z važeckej osady Dolinka pozvala amerických animátorov a kazateľa Shane Mc Naryho, aby počas letných prázdnin rozvíjali zručnosti miestnych rómskych detí. Piaty dobrovoľníci sa počas júla celý týždeň venovali asi 40-tim rómskym deťom. Hrali s nimi logické hry, diskutovali, spievali po slovensky aj anglicky, hrali futbal. Animátormi boli poslucháči vysokých škôl spoza veľkej mláky, tlmočnicou študentka zo Slovenska. Dve deviatačky z važeckej základnej školy organizačne vypomáhali ako dobrovoľníčky.

Kazateľ Shane

„My sme tu, lebo veríme, že máme povolanie od Boha, aby sme pomáhali. Naša organizácia Cooperative Baptist Fellowship pracuje na celom svete. Asi pred pätnástimi rokmi prišla na Slovensko.“ Shane Mc Nary sa do Košíc prisťahoval spolu s manželkou a dvoma deťmi v roku 2004. Hovorí, že jeho rodina bola pôvodne pripravená ísť na misijnú prácu do Afriky. „Keď sme sem prišli, nevedeli sme vôbec nič o Rómoch. Dnes sa snažíme, aby sa tieto deti mali lepšie. Aby vedeli, že sú jedinečné, že aj ich Boh miluje.“ Pri animovaných hrách

a speve hľadá momenty, keď sa deťom niečo podarí splniť a využije to na pochvalu. Shane hovorí, že vo výchove je dôležité povzbudenie a presvedčenie dieťaťa o rovnosti s ostatnými, aj keď sa narodilo v chudobnej rómskej osade. Slovenská pobočka americkej organizácie, ktorú ako kazateľ zastupuje, sídli v Košiciach. Pomáha deťom v desiatkach slovenských obcí. Cooperative Baptist Fellowship pomáha deťom z Dolinky aj počas školského roka drobnými finančnými príspevkami na školské pomôcky, oblečenie či stravu. Za svoj hlavný cieľ považuje Mc Nary pomoc chudobným Rómom dosiahnuť

vlastnú sebaakceptáciu, zvýšiť ich sebavedomie a kvalitu života.

Dobrovoľníci v misijnej práci

Do misijnej práce zapojil svoju rodinu, ale aj študentov z rodnej krajiny i zo Slovenska. V júli 2011 ich prišlo do Važca šesť – štyri dievčatá a jeden mladý muž z amerických univerzít a jedna Slovenka z babskobystrickej vysokej školy. Animátormi boli pripravení a pôsobili pri prezentovaní úloh, hier či zadaní miestnym deťom zohrane. Pri hrách sa opierali aj o Bibliu: „Každý deň preberáme aj biblický príbeh, jednoduchý, nie komplikovaný,“ hovorí Shane o religióznych aktivitách počas práce s deťmi. Mladá Rómka, študentka evanjelikálnej teológie a misijnej práce Veronika Berkyová bola jeho pravou rukou, lebo celú komunikáciu priebežne tlmočila. Aktívne sa zapájala do disku-

v miestnom komunitnom centre s ne-skrývanou radosťou. Prišli vo sviatočnej nálade a s precízne upraveným zovňajškom. Na začiatku sa len rozpačito usmievali a pošuchávali medzi sebou. Keď oficiálny program začal, disciplinovane si vypočuli tlmočené zadanie hry. Americkí animátori hovorili výlučne po anglicky, jediný Shane ovládal náš jazyk. Počas hier v skupinách sa deti museli vynásť a komunikovať bez prekladu. Spočiatku im to veľmi nešlo, ale rýchlo sa vynasili a posunkami pokúšali vyjadriť to, čo potrebovali povedať. Hry boli postavené tak, že k porozumeniu stačili jednoduché gestá a vopred vysvetlené slová, napríklad farby koráliek.

Nedovolila im prepadnúť sebaľútosťi

„Viem, že tu majú veľmi dobré diecézne centrum, kde sa im venujú. Tieto deti sú múdrejšie v tom, že vedia, že čo je v televízore, to nie je reálne. Vedia, čo majú vedieť. My ich chceme povzbudiť,

že aj ony majú právo byť akceptované, aké sú,“ odpovedá Shane Mc Nary na otázku, či sa deti nesťažujú na svoj osud a na to, prečo sa práve ony narodili v takej chudobnej osade. Veronika tiež verí tomu, že je to takto v poriadku: „Včera, keď sme si vyšli na ihrisko, šla som so staršími dievčatami. Veľmi múdro hovorili, že chápú to, že sa im ľudia smejú, ako bývajú. Ale tiež vedia, že ich Boh stvoril rovnako ako ostatných a neberú to ako tragé-

sie: „Je veľmi zaujímavé, že Rómovia sú väčšinou veriaci ľudia. Ja osobne nepoznám Róma, ktorý by povedal, že neverí v Boha.“ Terénna pracovníčka Dana Šedová to potvrdila svojimi skúsenosťami: „V domoch majú symboly viery zavesené na viditeľných miestach.“ Vraj ich potrebujú mať každý deň na očiach. Shane úprimne oponuje tejto tradícii: „Najdôležitejší je vzťah s Bohom. Nemôžem mať vzťah len so symbolom,“ vraví a dodáva, že „oni často povedia: my všetci veríme v Boha.“

Jazyk nebol bariérou

Deti prijali pozvanie na spoločné hry

díu. Chodia do Diecézneho centra mladých, kde sa im veľmi venujú a snažia sa ich viesť k tomu, že sú rovnocenní ostatným a že Boh ich miluje takých, akí sú. Nie je dôležité, či je niekto biely, čierny, alebo zelený.“

Uvarili kamennú polievku

Americká povest' o kamennej polievke je postavená na tom, že aj tí najchudobnejší ľudia dokážu pri dobrej vôli vytvoriť spoločnými vkladmi hodnotu. Hovorí sa v nej o vojakovi, ktorý prišiel z frontu do dediny a v prvom dome zaklopal na dvere, aby požiadal

(Pokračovanie na vedľajšej strane)

Americkí misionári vo Važci

(Dokončenie z predchádzajúcej strany)

o jedlo. Domáci boli takí chudobní, že nič nemali. Vojak teda nazbieral kameň a vypýtal si hrniec s vodou. Kameň vložil do hrnca, a keď sa začali variť, každý z dediny niečo priniesol. Varenie „polievky z ničoho“ dopadlo dobre, lebo postupným prikladaním surovín vzniklo výdatné jedlo. Najedli sa z neho všetci. Vo Važci zdanlivo z ničoho urobili zmysluplnú aktivitu pre rómske deti. Terénna pracovníčka Dana Šeďová zapojila do dobrovoľnej pomoci svoju

rodinu. Jej dcéra Evka priviedla svoju spolužiačku Veroniku. Animátorov a kazateľa ubytovala Dana Smolcová, stravovanie zabezpečilo Diecézne centrum voľného času vo Važci a finančne prispel aj obecný úrad. Akcia sa uskutočnila vďaka drobným vkladom viacerých subjektov, ktoré spojila myšlienka pomoci chudobným rodinám na jednom malom mieste na Zemi.

Text: **Ingrid Ďurinová**

Foto: **archív D. Šeďovej**

(článok prevzatý z novín *Romano nevo lil*)

Z činnosti ŠK Kriváň

Nohejbalisti sa zúčastnili: máj 2011 – turnaj v Kokave nad Rimavicou, júl – Hriňová, september – turnaj O pohár starostu obce Vinodol. Športový klub ďalej pripravuje tieto podujatia: 2. 10. – Prvá turistická vychádzka z cyklu „Poznávaj svoje okolie“, 8. 10. – 6. ročník lesného behu Birutovou dolinkou, 26. 11. – 6. ročník nohejbalového turnaja O pohár starostu obce Važec. (red)

Vo výberovom konaní uspela doterajšia riaditeľka

V auguste (11. 8.) sa uskutočnilo výberové konanie na obsadenie funkcie riaditeľa Základnej školy s materskou školou vo Važci. Zriaďovateľ vyhlásil toto výberové konanie z dôvodu uplynutia päť ročného funkčného obdobia doterajšej riaditeľky. Do výberového konania sa prihlásili štyria uchádzači,

jeden z nich nesplnil formálne kritériá, takže bol z konania vyradený.

Traja kandidáti predložili svoje predstavy o ďalšom fungovaní a napredovaní vzdelávacej inštitúcie rade školy, ktorá má 11 členov (zástupcovia pedagogických i nepedagogických zamestnancov školy, rodičov, poslan-

cov). Výberového konania sa zúčastnil i zástupca krajského školského úradu a starosta obce. Rada školy jednomyseľne vybrala ako najlepšiu kandidátku doterajšiu riaditeľku Agatu Ilavskú. Na základe návrhu rady školy ju starosta aj vymenoval do funkcie. Jeden z neúspešných kandidátov na funkciu riaditeľa ZŠ podal na radu školy sťažnosť pre porušenie podmienok objektívneho priebehu výberového konania. Rada školy sa sťažnosťou zaoberala na mimoriadnom zasadnutí a skonštatovala, že sťažnosť považuje za neopodstatnenú a pri výberovom konaní neboli porušené práva žiadneho z kandidátov. (mm)

Vyčistili vodné toky

Od mája do konca októbra pracuje šesť ľudí z našej obce na čistení a údržbe miestnych potokov. Mohlo sa tak stať vďaka spoločnému projektu protipovodňovej ochrany, do ktorého sa zapojila obec v spolupráci s úradom práce a Správou Povodia Váhu Ružomberok. Podľa informácií od vedúceho obecného podniku Rastislava Sirotiaka, pracovníci v rámci projektu zabezpečujú výrez krovín na brehoch Bieleho Váhu na celom jeho toku v rámci obce, ďalej Čierny jarok, Važecký potok (z Vyšného konca k Námestiu slobody), potok Cindruška (za urbárskym humnom), Mlyničnú vodu (pri „Lukáčovom brehu“) a čiastočne „Kapošov jarok“.

Cieľom týchto prác je obmedziť riziko povodní odstránením krovín, vyčistením korýt potokov, čiastočnou reguláciou tokov i kosením brehov, aby sa zabezpečilo bezproblémové odtekanie vody, a to aj v prípade výdatných dažďov. S pokračovaním projektu sa uvažuje aj v budúcnosti, ale pravdepodobne už len v menšom rozsahu – na udržanie dosiahnutého stavu.

Odstránením bujnej vegetácie z brehov sa odkryli i mnohé čierne skládky

rôzneho odpadu. Zostáva len dúfať, že po vyčistení obecných tokov si niektorí občania vstúpia do svedomia a po čase sa všetko nevráti opäť do starých koľají. Text a foto: (mm)

● Pri čistení potokov sa pracovníci predierali doslova „džungľou“, nielen drevín, ale aj odpadkov. Jeden z najhorších úsekov bol potok Cindruška.

Za autenticosť získali špeciálne uznanie

Členovia folklórneho združenia Stráne sa 27. augusta zúčastnili regionálnej prehliadky folklórnych skupín Nositeľia tradícií v L. Sliachoch. Prehliadka sa koná raz za tri roky pod organizačnou taktovkou Liptovského kultúrneho strediska. Jej cieľom je prezentovať a podporovať k tvorbe folklórnej skupiny, ktoré sú - oproti profesionálnym folklórnym súborom - pôvodnými nositeľmi ľudovej tradície priamo v mieste - v obci, kde vznikli a svojou činnosťou ju udržiavajú a rozvíjajú v jej prirodzenom prostredí. V tomto roku bola prehliadka súčasťou Celoliptovských dní matky - festivalu,

ktorý posledný augustový víkend hostila obec Liptovské Sliache. Prehliadky sa zúčastnilo 6 folklórnych skupín - Lúčan z Lúčok, Lúžňan z L. Lúžnej, Stráne z Važca, Kriváň z Východnej, Chabanec z Dúbravy a skupina zo Smrečian. Výkony hodnotila odborná porota, ktorá ocenila výrazné napredovanie v práci skupín a dominujúci veľmi dobrý spevácky prejav a nové zaujímavé témy vystúpení. Na krajskej súťažnej prehliadke v Dolnom Kubíne bude región Liptov podľa rozhodnutia poroty reprezentovať FSK Lúžňan s blokom Veselica a FSK zo Smrečian blokom La-

pačka. Celkom naprázdno neodišli ani naši zástupcovia, ktoré porotu zaujali autentickým speváckym prejavom: „Porota nás aj súbor z Východnej pochválila za to, že konečne počuli, ako sa má vo Važci a vo Východnej spievať,“ tlmočila hodnotenie organizačná vedúca FZ Stráne Iveta Ilavská.

Skupina Stráne sa v lete zúčastnila viacerých podujatí, medzi najvýznamnejšie patrili oslavy 140. výročia vzniku poľnohospodárskej školy v Liptovskom Mikuláši, či obecné slávnosti v Kráľovej Lehote. Prispeli i programom k pripomienke SNP vo Važci. (mm)

Trojité slávnosť dojala divákov k slzám

Pripomenutie najčernejšieho dňa v histórii obce - požiaru pred 80. rokmi bolo hlavnou témou slávnosti, ktorá sa 16. júla konala v kinosále obecného úradu. Ale nie jedinou. Súčasťou spomienkovej akcie bolo i 90. výročie vzniku evanjelického spevokolu a 35. výročie úmrtia vážeckého učiteľa a spisovateľa Štefana Rysuľa.

Neprestala znieť pieseň ani v novom Važci...

Veď vážecký ľud nemôže žiť bez piesní. Aj po požiaru prežíval svoj smútok s piesňou na perách, divou, tichou. Ako začínali vyrastať nové domy vo Važci, aj pieseň bola stále veselšia a smelšia. A presne takto - s piesňou - žije svoj život aj vážecký spevokol. Divákovi na júlovej slávnosti priblížila jeho históriu členka spevokolu Oľga

Ilavská. Členovia spevokolu svojim spevom dodávali celej slávnosti punc dôstojnosti a pokory. Azda najviac prítomných rozčítala pieseň S kajúcim srdcom, ktorú pri príležitosti 50. výročia vyhorenia obce napísal Ján Ilavský-Podkrivánsky a hudbu zložil Karol Wurm. Silné emócie vyvolávala táto pieseň aj v evanjelickom kostole v nedeľu, 17. júla, pri

● Zuzana Sviteková.

slávnostných ekumenických bohoslužbách zorganizovaných pri príležitosti výročia požiaru.

Spomienka na Štefana Rysuľa

Vážec je bohatý na mnohé osobnosti, ktoré svietia v dejinných knihách nielen obecnej histórie, ale i celoslovenskej. Patrí k nim aj Štefan Rysuľ. Učiteľ, spisovateľ a publicista, ktorý sa venoval aj ilustrácii, umeleckej fotografii, folkloristike a taktiež komponoval hudbu. Na

● Anna Tóthová, autorka knihy a praneter Štefana Rysuľa.

tohto významného človeka si na slávnosti zaspomínala jeho praneter Anna Tóthová, ktorá zároveň verejnosti predstavila novú knihu o Štefanovi Rysuľovi, ktorú nedávno napísala. Do života ju zhudobnenou básňou evanjelického farára Michala Lúčanského, ktorú zhudobnil práve Štefan Rysuľ, uviedla Anna Feriancová. O veľmi príjemné spomienky obohatila program slávnosti aj niekdajšia kolegyňa Štefana Rysuľa - Zuzana Sviteková. Vďaka jej brilantnému rečníckemu talentu mali odrazu prítomní diváci pocit, že zážitky, ktoré spomína, sa stali len nedávno. Pamiatku spisovateľa si uctili i členovia Miestneho odboru Matice slovenskej položením vencov na jeho hrob na miestnom cintoríne.

(Pokračovanie na vedľajšej strane)

● Anna Feriancová.

Važecký spevokol deväťdesiatročný

Z historických prameňov, ale aj zo spomienok žijúcich pamätníkov sa dnes môžeme dozvedieť, že po štátnom prevrate v roku 1918, keď začal kultúrny rozmach slovenského národa, aj vo Važci si mládež zakladá spevokol (národopisnú skupinu). Zborovo, štvorhlasne spieva piesne ľudové, národné, náboženské. Keď sa formoval evanjelický važecký spevokol, stál pri jeho zrode učiteľ – kantor Ondrej Pastrnák, spisovateľ a učiteľ Štefan Rysuľa, neskôr básnik Ján Ilavský-Podkrivánsky. V roku 1927, keď ho viedol učiteľ Ján Bohmer, bolo v ňom 90 ľudí. Predstavme si len mohutný spev sprevádzaný pokorou pred naším Stvoriteľom.

Ďalej sa môžeme dozvedieť, že v štvrtú nedeľu po Svätej Trojici, 4. júla 1971, si zbožný ľud cirkevného zboru vo Važci pripomínal 50. výročie založenia spevokolu, čo chcel dôstojne, nábožným spevom, modlitbou a Božím Slovom osláviť. V húfoch preto prichádzal do svojho stánku Božieho a s radosťou v srdci spieval

● Važecký spevokol v roku 1941.

na oslavu Hospodina. Bola to iste veľkolepá slávnosť. Potom opäť na 60., 70., i 80. výročie postupne stále menej, už nie tak v húfoch, ale predsa.

Za tých 90 rokov v ňom účinkovalo množstvo ľudí. Vo vedení sa vystriedali mnohí horliví a zanietení ľudia. Dnešní kantori a dirigenti – Ján Rysuľa a Vierka Rysulová – sú v poradí už desiaty. Aj pri 90. výročí ďakujeme Pánu Bohu za milosť, že ešte stále môžeme spievať na slávu nášho Nebeského Otca. Už síce v menšom počte, ale predsa, stále štvorhlasne i dvojhlasne.

Na júlovej slávnosti v kinosále obecného úradu sme si pripomínali nielen „jubileum“ spevokolu, ale i 80. výročie vyhorenia obce. Obe výročia akoby prirodzene na seba nadväzovali. Veď samotný požiar bol úžasnou výzvou ku pokore pred Pánom Bohom a pokora nesmie chýbať v žiadnom srdci kresťana. Či spieva piesne kajúce, prosebné a ďakovné, alebo oslavné. O to sa snažíme aj dnes, keď túžime, aby to, čo sa tu povie, či zaspieva, bolo predovšetkým Pánu Bohu milé. **Ol'ga Ilavská**

Trojité slávnosť...

(Dokončenie z predchádzajúcej strany)

Atmosféru trojitej slávnosti dotvárala aj výstava historických dokumentov a fotografií nielen z obdobia požiaru, ktoré na túto príležitosť zapožičal majiteľ Múzea ľudových tradícií Ján Kováč. Súčasťou akcie bolo i premietanie filmu so spomienkami pamätníkov na požiar, ktorý bol natočený špeciálne na túto príležitosť a tiež staršieho filmu z dielne českých filmárov s autentickými zábermi požiarom zničenej dediny.

Slávnosť ukončil starosta obce Rastislav Profant poďakovaním všetkým, ktorí sa na príprave podujatia podieľali a slovami: „Všetci si želáme a veríme, že to bolo posledné nešťastie, ktoré postihlo našu krásnu obec.“

(mm)

Foto: ai

● Važecký spevokol v súčasnosti počas vystúpenia na júlovej slávnosti.

Z obecných zastupiteľstiev

27. 7. 2011

OZ schvaľuje:

• Žiadosť Rastislava Ilavského o umiestnenie informačnej tabule pre privát Vila Rhea na obecnú budovu Konzum - Potraviny, na ul. Hlavnej č. 775 Važec.

• Zverejnenie zámeru previesť v prípade hodnom osobitného zreteľa časť obecného pozemku – parc. KN-C č. 166/1 o výmere 7 m². Kúpna cena za pozemok je 3,32 €/m². Osobitný zreteľ spočíva vo vysporiadaní vlastníctva obecného pozemku, do ktorého zasahuje výmerou stavba žiadateľa.

• Návrh nájomnej zmluvy pre MUDr. Michala Kapasného na priestory zubnej ambulancie a Jazmed, s. r. o. Telgárt na priestory ambulancie všeobecného lekára na dobu určitú od 1. 8. 2011 do 31. 7. 2012.

• Vypracovanie projektu na nákup techniky a výstavbu zberného dvora. Podmienkou výzvy je vypracovanie projektu z vlastných zdrojov za 1 200 €.

(Projekt rieši obstaranie strojno-technologickeho vybavenia – traktor, čelný nakladač, traktorový náves, ramenový reťazový nakladač a kontajnery - a výstavbu jednoduchého zberného dvora na zefektívnenie separovaného zberu v obci. Zberný dvor bude v priestoroch obecných garáží pri novej požiarnej zbrojnici. Celková hodnota projektu je 160 193 €, obec sa spolupodieľa čiastkou 8 009,65 €.)

Berie na vedomie:

• Informáciu starostu obce, že výstavba kanalizácie v obci je v pokročilom štádiu, začína sa robiť druhá polovica ulíc v obci. **Odporúča:** starostovi obce riešiť koordináciu prác pri výstavbe kanalizácie v obci.

• Otázky občanov obce bývajúcich na ul. Na Pastierskych, čo sa spravilo vo veci výkupu pozemkov pod cestu „Pastierske“ a kedy bude cesta urobená. Starosta odpovedal, že v rozpočte je vyčlenená na rok 2011 čiastka 15 000 €. Pokiaľ nebude ukončená ROEP, nemôže obec dať vyhotoviť geometrický plán. Keďže ROEP by mala byť ukončená pravdepodobne v mesiaci október, obec plánuje do konca roku urobiť výkup pozemkov a vyňatie pozemkov z poľnohospodárskeho fondu.

13. 9. 2011

OZ schvaľuje:

• Odpredaj obecnej parcely č. KN-C č.166/1 o výmere 7 m². Kúpna cena za pozemok je 3,32 €/m².

• Návrh ZŠ s MŠ Važec na rozúčtovanie faktúr za služby v pomere 2:1, t. j. 2 diely na náklady základnej školy a 1 diel na náklady materskej školy a školskej jedálne + výdavky na školenia rozúčtovať podľa počtu školených osôb a poistné rozúčtovať podľa počtu detí.

• Majetkoprávne vysporiadanie obecných pozemkov o celkovej výmere 546 m² vydržaním v prospech občanov, ktorí o to požiadali v rámci prebiehajúcej ROEP.

• Dodatok č. 1/2011, ktorým sa mení a dopĺňa VZN č. 4/2009 o určení príspevku na čiastočnú úhradu nákladov v školách a v školských zariadeniach v ZŠ s MŠ s účinnosťou od 1. 10. 2011.

• Návrh č. 2 na zmenu rozpočtu za rok 2011 a to celkový príjem je zvýšený o čiastku – 61 386 Eur a celkový výdaj je zvýšený o čiastku – 61 386 Eur.

• Predloženú monitorovaciu správu plnenia programového rozpočtu Obce, Obecného podniku a ZŠ s MŠ Važec k 30. 6. 2011.

• Zvýšenie stavu zamestnancov o 1 pracovníčku do školského klubu detí pri ZŠ s MŠ z dôvodu potreby zriadenia dvoch tried.

(Od nového školského roka boli v ZŠ s MŠ Važec otvorené dve triedy školského klubu detí. Riaditeľka školy zdôvodnila tento krok zvýšeným záujmom o družinu zo strany rodičov. Z celkového počtu 52 prihlásených detí do ŠKD však bolo prijatých len 37, pretože zákon stanovuje maximálny počet detí pre jednu učiteľku na 25. Kvôli veľkému záujmu škola určila výberové kritériá, na základe ktorých sa do družiny neprijali deti, ktorých aspoň jeden z rodičov je doma – nezamestnaný, na materskej dovolenke a pod.)

Berie na vedomie:

• Informáciu zástupcu Liptovskej vodárenskej spoločnosti (LVS) a zhotoviteľa kanalizácie o priebehu prác. Zástupcovia obce, LVS a zhotoviteľa kanalizácie sa zároveň dohodli na spoločnom stretnutí a vykonaní obhliadky ulíc, kde už je vybudovaná kanalizácia, pri ktorej sa zaevidujú nedostatky, ktoré budú následne odstránené (odpratanie zvyškov z piesku, štrku, neupravené a upadnu-

té prekopy v miestnych komunikáciách a priekopách a pod.)

• Informáciu hlavnej kontrolórky obce p. Brezinovej, že v ZŠ s MŠ Važec bola dokončená finančná kontrola účtovných dokladov za rok 2010, ktorá vyplývala kontrolórke na základe uznesenia obecného zastupiteľstva. Zároveň uviedla, že podrobnejšia informácia bude podaná po vypracovaní správy a po jej prerokovaní a podpísaní zo strany ZŠ s MŠ Važec.

• Žiadosť Dušana Ondrejčíka a spol. Važec č. 1041 (nové bytovky na ulici K jaskyni) o zakúpenie a umiestnenie 5 kusov garáží na umiestnenie osobných áut a náradia. **Odporúča:** Žiadosť prerokovať na zasadnutí stavebnej komisie za účelom vytypovania miesta na umiestnenie garáží pri obecných bytovkách a stanovisko predložiť na zasadnutie obecného zastupiteľstva.

• Pracovný návrh VZN obce Važec o stanovení podmienok predaja a poskytovania služieb na trhovách miestach v obci Važec, ktoré po preštudovaní a doplnení bude predložené na ďalšie zasadnutie obecného zastupiteľstva.

• Informáciu starostu obce, že Dodatok č. 1 k zmluve o poskytnutí nenávratného finančného príspevku pre projekt „Rekonštrukcia základnej školy s materskou školou v obci Važec“ bol zverejnený v centrálnom registri zmlúv a právoplatnosť nadobudne dňa 14. 9. 2011. Zároveň uviedol, že v najbližších dňoch sa už konečne začnú práce na rekonštrukcii ZŠ s MŠ Važec.

• Informáciu starostu obce, že prišlo oficiálne pozvanie pre delegáciu z Važca do Blatnej pri príležitosti odhalenia busty Jana Hálu (od 21. 10. 2011 do 23. 10. 2011). Zároveň starosta uviedol, že je potrebné spresniť počet ľudí, ktorí majú záujem ísť do Blatnej.

• Pripomienky poslancov, či sú ubytovaní nejakí občania v Birutovej chate, a či prevádzkovateľ platí obci daň z ubytovania. Zároveň poslanci pripomienkovali, že budova je v značne schátralom stave a je potrebné jednať s majiteľom. Taktiež poslanci pripomienkovali sťažnosti ohľadne prevádzky cukrárne v Miestnom kultúrnom stredisku. **Odporúča:** Starostovi obce zvolať jednanie s majiteľmi prevádzok a rokovať o možnostiach zlepšenia súčasného stavu.

(Z priestorových dôvodov krátené. Podrobné zápisnice z obecných zastupiteľstiev nájdete na www.obecvazec.sk v sekcii „Zápisnice OZ“, alebo sú k nahliadnutiu na obecnom úrade).

❖ KRÁTKO ZO ŠKÔL ❖ KRÁTKO ZO ŠKÔL ❖ KRÁTKO ZO ŠKÔL ❖

● *Materská škola privítala detičky 5. septembra. Do MŠ v tomto školskom roku nastúpilo 44 detí. V priebehu roka nastúpia ešte štyri deti, ktoré dovŕšia vek troch rokov. 19 detí je úplne nových, ktoré ešte v škôlke nikdy neboli. Samozrejme, začiatky sú ťažké, detičky si aj popláčú, ale veríme, že sa postupne adaptujú a nájdu si veľa nových kamarátov. V MŠ aj v tomto školskom roku pokračujú v plnení výkonových štandardov zo školského vzdelávacieho programu „Zvedavé očka“, ktorý je zameraný na environmentálnu výchovu.*

Odštartovali sme nový školský rok

Slávnostné otvorenie nového školského roka začalo 4. septembra pred budovou školy nástupom žiakov, učiteľov i rodičov. Starší žiaci sa po prázdninách zväčša so spolužiakmi a opäť si začali zvykať na školské časy. Tí najmenší – prváčikovia – zvedavo i bojazlivo sledovali slávnostný ceremoniál aj kultúrny program a v rúčkach zvierali kvietok pre pani učiteľku.

Všetkých zúčastnených privítala riaditeľka školy Agata Ilavská, ktorá zároveň predstavila prítomným dvoch nových pedagógov. Zuzana Frisová bude učiť prváčikov a Michal Fáber zemepis, angličtinu a telesnú výchovu. Z materskej dovolenky sa do školy vrátili aj Kvetoslava Gregušková a Miroslava Juhášová. Od októbra začne v

ZŠ fungovať 16 záujmových krúžkov. Z celkového počtu 217 detí sa do krúžkovej činnosti zapojí 174.

Triednictvo je v novom školskom roku rozdelené takto: 1.A – Jana Šuleková, 1.B – Zuzana Frisová, 1.C – Michal Fáber, 1.A špeciálna – Jana Durišová, 1.B špeciálna – Kvetoslava Gregušková, 4. - 5. špeciálna trieda – Eva Fedorová, 2. tr. – Zuzana Porubská, 3. tr. – Tatiana Barániová, 4. tr. – Janette Šándorová, 5. tr. Zdeno Baráni, 6. tr. – Ivana Gočová, 7. tr. Jana Lištiaková, 8. tr. – Danuša Lučanová, 9. tr. – Miroslava Juhášová.

(red)

Foto: archív ZŠ

Úspechy našich športovcov

Vladimír Bartko

- ◆ Malý štrbský maratón (10 km) – 6. miesto
- ◆ Memoriál Jána Stilla, Nová Lesná (10 km) – 5. miesto
- ◆ Podtatranská pätnástka, Východná (15 km) – 4. miesto
- ◆ Duetlon Žiarska chata (bicykel – Daniel Bartko, beh – Vladimír Bartko) – 4. miesto

Vladimír Lištiak

- ◆ Demänová – Bodice (24. 4.), kros – 3. miesto
- ◆ Čertovica (22. 5.), kros – 11. miesto
- ◆ Likavka (14. 7.), kros – 5. miesto
- ◆ Gerlachov – Sliezky dom (27.8.), beh do kopca – 48. miesto
- ◆ Štrbské Pleso – Popradské pleso (10. 9.), kros – 30. miesto

Jana Pastuchová

- ◆ Estónsko IBU CUP Biatlon – 8. a 11. miesto
- ◆ Vyhne - Majstrovstvá SR v letnom biatlone – rýchlostný pretek – 2. miesto, vytrvalostný pretek – 1. miesto, s hromadným štartom – 1. miesto.
- ◆ WIESMAN Pohár Osrblie – 2. a 3. miesto.

Emil Prcin

- ◆ Jarná klasika (28. 5.) – 2. miesto
- Beh do vrchu – Jasná – Chopok (18. 6.) – 1. miesto
- ◆ Beh v Ondrašovej (19. 6.) – 2. miesto
- ◆ Malý štrbský maratón (10. 7.), 10 km – 3. miesto
- ◆ Beskyd Tour, cyklistika (16. 7.) – 1. miesto
- ◆ Memoriál Jána Stilla, Nová Lesná (23. 7.) – 2. miesto
- ◆ Tatrytour, krátka trať (30. 7.) – 1. miesto
- ◆ Rožňavský maratón (7. 8.) – 2. miesto
- ◆ Horal MTB maratón, Svit (13. 8.) – 2. miesto
- ◆ Žiarsky duetlon (20. 8.) – 2. miesto
- ◆ Gerlachov – Sliezky dom, beh do vrchu (27. 8.) – 2. miesto
- ◆ Podtatranská pätnástka, Východná (28. 8.) – 1. miesto
- ◆ Merida – Zelená stopa, B. Bystrica (29.8.) – 2. miesto
- ◆ Kráľovský MTB maratón, Granč-Petrovce (3. 9.) – 3. miesto
- ◆ MTB maratón, Hrabušice – Slovenský raj (10. 9.) – 2. miesto

Za školou vzniká nové futbalové ihrisko

Od prázdnin sa v areáli ZŠ začalo pracovať na výstavbe futbalového ihriska. Pôvodné futbalové ihrisko sa rozšíri a na jeho mieste by malo vzniknúť ihrisko profesionálnych rozmerov (92 x 64 m) a kvality. Ako nás informoval poslanec Peter Jacko, doteraz sa na stavbe preinvestovalo zhruba 4,5-tisíc eur: „Pracovali sme na príprave povrchu, doteraz sa tam navozilo asi 100 áut zeminy, ktorá bola prebytočná pri výstavbe kanalizácie. Odhadujem, že ešte asi 30 áut budeme potrebovať. Veľa práce sa urobilo formou brigád, takže všetkým dobrovoľníkom, ktorí pri výstavbe pomáhajú

na úkor svojho voľného času patrí veľké poďakovanie. V týchto dňoch začíname s výstavbou oplotenia, ktoré bude vysoké cca 7 metrov.“ V jarných mesiacoch sa plánuje zatravnenie ihriska, pri ktorom pomoc prisľúbilo tunajšie poľnohospodárske družstvo. V súvislosti s prípravou na oživenie futbalu vo Važci sa rozšírila aj ponuka krúžkovej činnosti v rámci základnej školy o sálový futbal. Viesť ho bude Peter Jacko a podľa predbežných informácií o tento krúžok prejavilo záujem dostatok detí, takže od októbra by mal začať fungovať. (mm)

Foto: archív P. Jacku

KRÁTKO ZO ŠKÔL ❖ KRÁTKO ZO ŠKÔL

● Všetky deti posledný júnový deň opúšťajú brány škôl, plné očakávaní a radosti z prichádzajúcich prázdnin. Važeckí žiaci sa však so školským rokom rozlúčili netradične. Podvečer sa opäť vrátili do školy, aby spolu zažili čarovnú noc plnú prekvapení. Farebné družstvá súťažili v netradičných disciplínach, spievali spoločne nadväznú pieseň, spolu so „Stonožkami“ si zacvičili aerobik. Svoje spevácke schopnosti ukázali v karaoke show. Nechýbala ani tombola a večerné premietanie rozprávky. Smiech a hudba vo važeckej škole utíchli až s prichádzajúcou polnocou. Pri rozprávke zaspávali v spacákoch, spoločne s učiteľmi, plní dojmov a zážitkov. Bol to pre nich určite najdlhší, ale i najzaujímavejší posledný deň školského roka. Vďaka patrí aj sponzorom podujatia: ZŠ Važec, Urbár Važec, PD Važec, Obec Važec, Luyan Plus Mengusovce. Text: (jp), foto: Z. Baráni

O LESE

Pozerať na hory a vidieť len skaly...
pozerať na les a vidieť len stromy...
je zarmucujúco málo.

Rok 2011 bol vyhlásený za medzinárodný rok lesov. Ústredným mottom je myšlienka „Les pre ľudí“. Skúsme sa zamyslieť, čo les znamená pre súčasného človeka. Stavebníci a nábytkári majú jednoznačnú odpoveď – predsa zdroj dreva. Súhlasné stanovisko má aj väčšina ľudí z podhorských oblastí, ktorým drevo poskytuje teplo počas dlhého zimného obdobia. Bez toho, aby sme si to uvedomovali, drevo nás všetkých sprevádza od detskej postieľky až po nepopulárny „drevený spacák“.

Každému je jasné, že bez kyslíka by sme sa zaobišli len veľmi krátky čas. Vodohospodári vedia, že funkčný les je trvalou zásobárňou pitnej vody. Z lesníckeho hľadiska sa poslanie lesov a lesníkov dlhodobo nemení. Les plní niektoré svoje funkcie s prispievaním človeka a iné aj bez jeho aktívnej účasti. Úlohou lesníkov je udržať les na tej istej výmere ako vždy bol (prípadne ju zvýšiť) a odovzdať ho ďalšej generácii pokiaľ možno v kvalitatívne lepšom stave, ako ho sami preberali.

Čím je teda les pre lesníka? Pracoviskom, v ktorom trávi väčšinu svojho času. Áno, aj. Lesník vníma les predovšetkým ako živý

organizmus. Ja ho prirovnávam k človeku, pretože v mladom veku vyžaduje starostlivosť, v tínedžerskom je ho treba výchovou usmerniť tak, aby v dospelosti mohol prinášať úžitok. Tak, ako ľudské telo je sústavou orgánov, ktoré sú dômyselne pospájané, majú svoju funkciu a nič tam nie je na viac, tak isto je to aj s lesom. Nenájde sa v ňom ani jedna rastlina, ani jeden živočích, ktorý by v ňom nemal svoje miesto, svoj priestor. Je prinajmenšom zaujímavé sledovať rastliny a živočíchov v ich prirodzenom prostredí. Tiež si treba všimnúť vzťahy medzi nimi. Poznáme prípady symbiôzy, napr. dvoch druhov rastlín, pričom každá z nich má zo spolupráce úžitok. Sú tiež prípady parazitovania jedinca na úkor ostatných (trochu to pripomína ľudskú spoločnosť).

Človek vo svojom uponáhľanom svete nemá čas na to, aby sa zastavil, aby prestal na chvíľočku riešiť svoje problémy a mohol obdivovať krásu a dokonalosť prírody. Les mu túto možnosť ponúka. Je žriedlom mnohých emócií. Pozná ten pocit, keď za jasného, či už letného alebo zimného dňa, človek kráča lesom a cíti, ako sa mu do žíl vlieva nová energia a vedomie, že nič nie je nedosiahnuteľné, čo si zaumieni. Rastú mu pomyselné krídla a dotknúť sa hviezd už nie je až také nereálne. Slová „sloboda“ a „voľnosť“ nadobúdajú iný a podstatne hlbší význam ako možnosť voľne vycestovať do Rakúska. Škoda, že celé to trvá tak krátko. Na druhej strane, les učí člove-

O čom píšete?

ka pokore. Keď nad Tatrou sa blýska, a to doslovne, a ocitneme sa pod horskými veľkánmi priamo v centre diania, podvedome začíname prehodnocovať svoj doterajší spôsob života. V takých chvíľach sa veľké ľudské EGO scvrkne tak na malé „e“ a človek by sa najradšej skryl aj do myšacej diery. Zrazu sme nútení vziať na vedomie vlastnú malosť. Dobré, že celé to trvá tak krátko. Prostredníctvom takýchto zážitkov nám les pomáha viac poznať seba samého, uvedomiť si svoje miesto a poslanie na tomto svete hrboľatom. Možnosť získať rovnováhu a pokoj vo svojom vnútri a nájsť aj viac pochopenia k potrebám iných ľudí, je práve vo veľkolepom diele Stvoriteľa – v chráme lesa. Je na každom z nás, či túto možnosť využijeme, alebo nie, lebo pozerať na les a vidieť len stromy je...

Lesu zdar!

Horár Fero

**Aj vy môžete prispieť
do Važeckých novín. Radi
privítame vaše tipy a námety.
0904 653 071
vazeckenoviny@gmail.com
alebo využite schránku
na obecnom úrade.**

Krása dedinskej záhrady

Keď si človek zamiluje prírodu, potom to môže byť láska na celý život. A práve v súčasnosti, v tejto hektickej a pretechnizovanej dobe je dôležitý pre človeka návrat k prírode. Tu nájde bezodnú studnicu krásy a inšpirácie. A ak chce, dokáže po svojom premeniť túto večnú krásu vo svoje šťastie. A mnohí z našich obyvateľov to aj dokázali.

Teším sa z krásna upravených záhrad i okolia domu. Práca v záhrade je pre nich potešením. Majú radosť z každého nového kvetu, ktorý je zároveň odmenou za ich vynaložené úsilie. Prešli sme ulicami našej dediny a nazerali sme do záhrad i dvorov. Mnohí nám svoje záhradné potešenia ukázali sami. Každý si svoju záhradku pretvoril podľa svojich predstáv a my sme mali ťažkú úlohu – rozhodnúť, ktorá je NAJ...

Keďže v každej súťaži je určené poradie, ponúkame aj my výsledok:

1. Milan Čupka, Vyšná 581

2. Veronika Lištiaková, Na Harte 9

3. Važecká chata

4. Mária Matoňáková, M. R. Štefánika 700

5. Elena Renková, Široká 893

Pekne upravené záhrady a okolia domu mali aj Mária Ilavská, Nábřežná 819, Kveta Zubajová, Hurbanova 815, Jana Pastuchová, Nábřežná 856, Anna Zubajová, Nábřežná 855, Emília Michalková, Fodorova 767, Mária Popardovská, Tatranská 726, Zuzana Polcová, Tatranská 729, Viktória Ivanová, Tatranská 732, Vlasta Bardyová, Tatranská 733, Viera Kováčová, M.R.Štefánika 673, Ondrej Štetka, Hurbanova 848, Mgr. Mária Cholvádová, Hlavná 497, Emília Profantová, Na Pastierskych 123, Mária Kováčová, Na Pastierskych 131, Mária Hybenová, Urbárska 103, Iveta Pleváková, Urbárska 80, Elena Jurčová, Hlavná 611.

Vážení spoluobčania, veríme, že mnohí z vás ste dostali práve teraz v je-

sennom období inšpiráciu a uvažujete, čo vysadiť, ako poukladať kamene do skalky. Prajeme vám veľa dobrých nápadov a chuti do práce. Každá činnosť, každý koníček, ktoré človek robí s láskou, mu prináša radosť a pocit šťastia. Tešíme sa na súťaž v roku 2012, do ktorej sa prihlásite aj vy. Finančne i vecnými darmi podporili našu súťaž: Poľnohospodárske družstvo Važec, Drahomír a Anna Lukáčovci – potraviny Fresh, Peter Jacko, Dr. Mašurku 923, Vladimír Zubaj, Nábřežná 855. Vďaka nim sme mohli víťazom odovzdať aj pekné vecné dary. Veľmi si vážime ich pomoc a sme im za to vďační.

Vyhodnotenia súťaže sa zúčastnil aj starosta obce Rastislav Profant. Ten poďakoval všetkým, ktorí vytvárajú krásu okolo seba, čím zároveň prispievajú k zveľaďovaniu a skrášľovaniu našej obce. „Kto má krásne v záhrade, má krásne aj v duši...“

Členovia výboru MS SČK vo Važci
(Zaujímavé záhradky vo fotografiách
na nasledujúcej strane)

Krásne záhradky

● Milan Čupka – víťaz súťaže - sa záhradkárčeniu venuje viac ako 30 rokov.

● Veronika Lištiaková si odniesla pomyselné striebro za túto krásu.

● Vo Važeckej chate (3. miesto) majú tiež krásnu záhradu.

● Mária Matoňáková (4. miesto) sa záhrade venuje s láskou a je to aj vidieť.

● Elena Renková (5. miesto) a jej pestrofarebná upravená záhrada tiež púta pozornosť.

